

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เรื่อง แนวทางด้านการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ เพื่อระบบอาหารที่ยั่งยืน

ซึ่งช่วยสร้างความมั่นคงอาหารและโภชนาการ (Final Version)

1. วาระการพัฒนายั่งยืน ปี ค.ศ. 2030 ได้เรียกร้องให้มี “การปฏิรูปและมีวิธีการที่ชัดเจน ซึ่งมีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อเปลี่ยนโลกไปสู่เส้นทางที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น” ในขณะที่พยายาม “ตระหนักถึงสิทธิของมนุษย์ของทุกคน” ซึ่งการเกษตรและระบบอาหารนั้นมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับระบบเศรษฐกิจ วัฒนธรรม สังคม สุขภาพ ความมั่นคงอาหารและโภชนาการ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความหลากหลายทางชีวภาพ และสิ่งแวดล้อม และด้วยเหตุนี้ผลกระทบของทั้งสองสิ่งจึงมีส่วนสำคัญต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งหมด
2. สิ่งที่เชื่อมโยงกับความท้าทายของภาคการเกษตรและระบบอาหาร คือ จำนวนของประชากรโลกที่อดอยากหิวโหยที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2015 ในขณะที่อาหารปริมาณ 1 ใน 3 ของโลกได้สูญหายหรือถูกทิ้ง ขณะที่ปริมาณของประชากรที่มีน้ำหนักเกิน โรคอ้วน การขาดสารอาหารรอง และโรคไม่ติดต่อที่เกี่ยวข้องกับอาหารยังคงเป็นปัญหา สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมาย SDG2 หรือ Zero Hunger ว่าจะไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จในหลายๆ ภูมิภาคในโลก แม้กระทั่งก่อนการระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งคุกคามความมั่นคงอาหารและโภชนาการของประชากรหลายล้านคนทั่วโลก ผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ คนยากจน ผู้ที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง โดยเฉพาะผู้หญิง เยาวชน ชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญแบบองค์รวม ตลอดจนการมีอาหารเพียงพอ ความสามารถในการจ่าย และการเข้าถึงที่เพียงพอ ปลอดภัย และมีคุณค่าทางโภชนาการ ซึ่งเป็นอาหารที่ดีต่อสุขภาพสำหรับคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต
3. เพื่อปรับปรุงการเกษตรและระบบอาหารให้มีความยั่งยืน จำเป็นต้องลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในเชิงลบ รวมถึงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความหลากหลายทางชีวภาพ น้ำ และที่ดิน
4. ช่องว่างของการเชื่อมโยงระหว่างสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ พืช และสิ่งแวดล้อม เป็นภัยต่อทั้งความหลากหลายทางชีวภาพและความเป็นอยู่ของผู้คน แนวทางสุขภาพหนึ่งเดียวมีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดการกับความเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์ สัตว์ พืชและการใช้สิ่งแวดล้อมร่วมกัน เพื่อบรรลุผลสำเร็จด้านสุขภาพ
5. ความยากจนอย่างรุนแรงส่งผลกระทบต่อประชากรในชนบทอย่างไม่เป็นสัดส่วน การเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเวนคืนที่ดิน การบังคับขับไล่ และการพลัดถิ่น ถือเป็นปัญหาร้ายแรงสำหรับทุกคน รวมทั้งเกษตรกรและคนที่ทำงานในพื้นที่ชนบท คนที่ทำงานในภาคการเกษตรและในพื้นที่ชนบทส่วนใหญ่เป็นแรงงานนอกระบบ ที่ไม่ได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับคนที่ทำงานอยู่ในระบบ ดังนั้น พวกเขาจึงต้องเผชิญกับปัญหาเมื่อเกิดวิกฤติไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม เกษตรกรครัวเรือนและผู้ผลิตรายย่อยมีส่วนช่วยในการผลิตอาหารที่มีมูลค่าประมาณร้อยละ 80 ของโลก นโยบายสาธารณะและตลาดในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ จำเป็นต้องตอบสนองความต้องการของพวกเขาอย่างเพียงพอ ความเป็นจริงเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันในวงกว้างที่ส่งผลกระทบต่อ การเกษตรและระบบอาหาร และเน้นย้ำความสำคัญของการไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยการเคารพ ปกป้อง และปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนของทุกคน โดยตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิสตรี ในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ เพื่อให้บรรลุถึงความก้าวหน้าในสิทธิในการได้รับอาหารที่เพียงพอในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารของชาติ

6. การระบาดใหญ่ของโรคโควิด-19 เป็นความท้าทายต่อสุขภาพของมนุษย์ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ การแพร่ระบาดทำให้เกิดความเสี่ยงของความไม่เท่าเทียมกันและจุดแข็งบางประการของการเกษตรและระบบอาหาร โรคระบาดฯ เน้นย้ำความสำคัญของการบูรณาการความยั่งยืนทั้งสามมิติ ทั่วทั้งระบบการเกษตรและระบบอาหาร ควบคู่ไปกับต้นทุนมหาศาลที่อาจเกิดขึ้นจากการไม่ทำเช่นนั้น นอกจากนี้ ยังเน้นถึงความสำคัญของการส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเกษตรแบบยั่งยืนที่ยืดหยุ่นและหลากหลาย รวมถึงผ่านแนวทางเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ ในลักษณะที่สอดคล้องกันตามความเหมาะสม และขึ้นอยู่กับบริบทและความสามารถของประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเกษตรและระบบอาหารถูกฝังและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและระบบต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นในวงกว้าง (เช่น เศรษฐกิจ ระบบนิเวศน์ และภูมิทัศน์)

7. ความท้าทายที่ระบบอาหารต้องเผชิญมีความซับซ้อนสูงขึ้น เจาะจงมากขึ้น และไม่สามารถคาดการณ์ได้ การเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบอาหารที่ยั่งยืนเป็นที่จำเป็น ตามความเหมาะสม และขึ้นอยู่กับบริบทและขีดความสามารถของประเทศ ไม่มีแนวทางเดียวในการบรรลุความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ และระบบอาหารทั้งหมดมีศักยภาพที่จะสนับสนุนการเกษตรและระบบอาหารแบบยั่งยืน ซึ่งจะช่วยเพิ่มความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการตามบริบทของการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม แนวทางแบบองค์รวมและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อจัดการกับความท้าทายของระบบอาหารได้รับความสนใจจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวนมากในช่วงหลายปีที่ผ่านมา สิ่งนี้ทำให้นักคณะกรรมการอาหารโลก (CFS) ขอให้คุณผู้เชี่ยวชาญระดับสูงด้านความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ (HLPE) จัดทำรายงานแนวทางทางเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ เพื่อการเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย แนวทางเกษตรเชิงนิเวศน์มีความโดดเด่นมากขึ้นเมื่อกล่าวถึงความยั่งยืนของการเกษตรและระบบอาหาร เนื่องจากมีแนวทางแบบองค์รวมและเน้นความเสมอภาค และยังนำไปสู่องค์ประกอบ 10 ประการของการเกษตรเชิงนิเวศน์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักที่แสดงลักษณะทางการเกษตรที่ได้มีการยอมรับกันในระดับสากล ดังนั้น รายงานของ HLPE ได้นำเสนอหลักการของเกษตรเชิงนิเวศน์ 13 ประการ

8. แนวทางการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ ที่กล่าวในข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเหล่านี้ เป็นชุดของแนวทางปฏิบัติ เทคโนโลยี และ/หรือวิธีการ ที่สนับสนุนการเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน ซึ่งจะช่วยเพิ่มความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการสำหรับทุกคนในรุ่นปัจจุบันและอนาคต การดำเนินการตามแนวทางเหล่านี้ต้องครอบคลุมและมีความเท่าเทียมทั้ง 3 มิติของการพัฒนาที่ยั่งยืน รายงานของ HLPE วิเคราะห์แนวทางเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ รวมถึงแนวทางที่เน้นการแก้ปัญหาแบบองค์รวมและแนวทางที่เน้นผลลัพธ์ที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งมักจะวัดในเชิงปริมาณ

9. รายงานของ HLPE เน้นย้ำความสำคัญบริบทของนโยบาย เนื่องจากเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของผู้มีบทบาทในภาคการเกษตรและระบบอาหาร ตามรายงานของ HLPE นอกเหนือจากระดับการผลิตและรายได้แล้ว นโยบายควรใช้วิธีการแบบองค์รวมที่ให้ความสำคัญกับสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความก้าวหน้าการตระหนักถึงสิทธิในการได้รับอาหารที่เพียงพอในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ ความยั่งยืน และความเสมอภาค ความมั่นคงทางอาหาร ความปลอดภัยของอาหารและโภชนาการ จากรายงานของ HLPE พบว่า การวิจัยและเงินสนับสนุนเกี่ยวกับแนวทางเกษตรเชิงนิเวศน์จากทั่วโลกมีน้อย นโยบายสาธารณะ การวิจัย และการลงทุน เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างเร่งด่วนสำหรับแนวทางที่ยั่งยืนและครอบคลุมยิ่งขึ้น รวมถึงแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ การปรับปรุงกรอบนโยบายควรได้รับการชี้แนะ โดยการแบบบูรณาการกับระบบอาหาร ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบนโยบายภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การทำแผนที่และวิเคราะห์การทำงานร่วมกัน และประนีประนอม และความแตกต่างภายนอกภายใน และระหว่างมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

10. ปัจจุบันนี้ เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่สามารถใช้งานได้เหมาะสมเกี่ยวข้องกับนวัตกรรมทั้งหมด นั่นคือ การทำให้เป็นดิจิทัล การแปลงเป็นดิจิทัลส่งผลกระทบต่อเกษตรกรและระบบอาหารในหลายแง่มุม รวมถึงการเข้าถึงข้อมูล ตลาด และความรู้ การแปลงเป็นดิจิทัลสามารถสนับสนุนเกษตรกรครัวเรือนและผู้ผลิตรายย่อยในการปรับปรุงการจัดการทรัพยากรและความสามารถในการแข่งขัน ในเวลาเดียวกัน ความกังวลเกี่ยวกับการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์ การสร้างขีดความสามารถ ความเท่าเทียม การแบ่งแยกทางดิจิทัล และการป้องกันเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวของข้อมูลที่เหมาะสม การเข้าถึง การควบคุม และการเป็นเจ้าของ ส่งสัญญาณถึงความจำเป็นในการพิจารณาความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยกรอบนโยบายการกำกับดูแลเพื่อสร้างความปลอดภัยและเท่าเทียมกันสำหรับภาคส่วน

11. จุดมุ่งหมายของข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อไปนี้เป็น เพื่อให้คำแนะนำแก่สมาชิกและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของแนวทางเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ เพื่อการเกษตรที่ยั่งยืนและระบบอาหารที่เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ และการตระหนักถึงสิทธิที่จะได้รับอาหารที่เพียงพอในบริบทของความมั่นคงทางอาหารของประเทศ การประชุม FAO ตระหนักดีว่าการเกษตรเชิงนิเวศเป็นแนวทางหนึ่งในบรรดาแนวทางอื่นๆ ที่มีการบูรณาการแนวทางเกษตรกรรมแบบยั่งยืนเพิ่มเติม รวมถึงในงานของ FAO ซึ่งสนับสนุนองค์ประกอบ 10 ประการของเกษตรเชิงนิเวศ ที่ได้รับการรับรองในปี 2019 (2562)

12. ในการดำเนินการไปสู่จุดมุ่งหมาย ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเหล่านี้สร้างขึ้นและสนับสนุนเครื่องมือที่มีอยู่ของ CFS รวมถึงแนวทาง VGFSyN ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเหล่านี้ควรได้รับการตีความและนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอกับข้อผูกพันภายใต้กฎหมายของประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ โดยคำนึงถึงข้อผูกพันโดยสมัครใจภายใต้ตราสารระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และเป็นไปตามระบบกฎหมายของประเทศและตราสารเหล่านั้น นอกจากนี้ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้โดยสอดคล้องกับเครื่องมือต่อไปนี้ เท่าที่เครื่องมือเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องและมีผลบังคับ : อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ (CEDAW) ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง (UNDRIP) และปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชาวนาและคนอื่นๆ ที่ทำงานในพื้นที่ชนบท (UNDROP) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนความสำเร็จของวาระ 2030 และให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการส่งเสริมเกษตรกรครัวเรือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตอาหารขนาดเล็ก เนื่องจากระบบการผลิตเหล่านี้มีความสำคัญอย่างมากต่อความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ ความเสมอภาค การบรรเทาความยากจน การจ้างงานและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และต้องการนโยบายเฉพาะเพื่อสนับสนุนพวกเขา

13. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเป็นไปโดยสมัครใจและไม่มีผลผูกพัน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. วางรากฐานหรือเสริมสร้างความเข้มแข็งของนโยบายสำหรับแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ อย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่การเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน ซึ่งเสริมสร้างความมั่นคงอาหารและโภชนาการ

รัฐบาล (หน่วยงานระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ตามความเหมาะสม) โดยหารือกับองค์กรระหว่างรัฐบาล องค์กรผู้ผลิต ภาคเอกชน (รวมถึงรายย่อย ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และองค์กรขนาดใหญ่) และภาคประชาสังคมที่ได้รับเชิญ:

ตระหนักถึงความจำเป็นในการดำเนินมาตรการเฉพาะบริบทเพื่อก้าวไปสู่และปรับปรุงระบบการเกษตรและระบบอาหารอย่างยั่งยืน:

a) การประเมินความยั่งยืนของการเกษตรและระบบอาหารอย่างครอบคลุม (ดูคำแนะนำ 2) โดยให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมภายนอก ทั้งด้านบวกและลบ การแลกเปลี่ยนและการทำงานร่วมกันเป็นขั้นตอนแรกในการพัฒนาแนวทางการเปลี่ยนผ่าน ในลักษณะที่สอดคล้องกันตามความเหมาะสม และสอดคล้องกัน และขึ้นอยู่กับบริบทและขีดความสามารถของประเทศ

b) ในกรณีที่มีการประเมินที่ครอบคลุมแสดงให้เห็นว่าสามารถปรับปรุงความยั่งยืนได้ ให้พัฒนานโยบายและแผนเฉพาะต่อไป และปรับปรุงภาคการเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน ผ่านกระบวนการที่ครอบคลุม โดยอ้างอิงจากผลของการประเมินดังกล่าว รับประกันการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยเฉพาะสตรี เยาวชน ชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น และประชาชนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางและภาคส่วนต่างๆ

c) ส่งเสริมการบูรณาการแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ ในนโยบายและแผนงานจัดการกับความท้าทายด้านการเกษตรและระบบอาหารในบริบทที่กำหนด โดยการเสริมสร้างความยืดหยุ่นของระบบอาหาร ซึ่งมีส่วนสนับสนุนเสาหลัก 3 ประการของการพัฒนาที่ยั่งยืนภายในวาระปี 2030 นโยบายและแผนงานดังกล่าวควรทำให้แนวทางการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ ที่มีราคาไม่แพงและเข้าถึงได้ ตอบสนองต่อความต้องการจ้างงานในท้องถิ่น มีสร้างความเสมอภาค และตอบสนองความต้องการของทุกคน โดยเฉพาะผู้คนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง

d) ดำเนินการ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงนโยบายและแผนการเปลี่ยนแปลงการเกษตรและระบบอาหารอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับผู้คนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง โดยระลึกว่าการเปลี่ยนแปลงของระบบอาหารควรมีความสอดคล้องกันตามความเหมาะสม และสอดคล้องกัน และขึ้นอยู่กับบริบทและขีดความสามารถระดับชาติ

ตระหนักถึงความจำเป็นในการส่งเสริมเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน ที่เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ:

e) ใช้กลไกและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ในการประเมินผลกระทบของแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ ในประเด็นสำคัญของการเกษตรและระบบอาหารอย่างยั่งยืน ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ ความยืดหยุ่น ความปลอดภัยของอาหาร รายได้ของผู้ผลิต สิ่งแวดล้อม และการสาธารณสุข การตระหนักถึงความก้าวหน้าของสิทธิในการได้รับอาหารที่เพียงพอในบริบทของความมั่นคงอาหารของประเทศ และการลดการสูญเสียอาหารและการทิ้งอาหาร

f) ใช้แนวทางทางวิทยาศาสตร์และหลักฐานเชิงประจักษ์ ทบทวนการกำหนดทิศทางนโยบายสาธารณะ งบประมาณ และการลงทุนของภาครัฐและเอกชนอีกครั้ง เพื่อนำไปสู่แนวทางการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติที่ยั่งยืนและนวัตกรรมตามความเหมาะสม ที่ช่วยลดผลกระทบทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมเชิงลบ รวมถึงปัจจัยภายนอกอื่นๆ นำไปสู่ผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น การแลกเปลี่ยนและการทำงานร่วมกัน และสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 3 มิติและการบรรลุความสำเร็จของ SDGs

g) เสริมสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อควบคุมกลไกตลาดเพื่อให้เกิดการเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม รวมถึงการสาธารณสุข ปัจจัยภายนอก การแลกเปลี่ยน และการทำงานร่วมกัน

h) สนับสนุนนโยบายที่ส่งเสริมรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ซึ่งสนับสนุน ดูแลรักษา หรือส่งเสริมการอนุรักษ์ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร รวมถึงผ่านการสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียน และแนวทางและระบบอื่นๆ ที่ยั่งยืน ในขณะที่ส่งเสริมการดำรงชีวิตและการเสนอโอกาสทางเศรษฐกิจ และการเติบโตร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

i) ส่งเสริมการพัฒนา นโยบายและการดำเนินการร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อลดการสูญเสียอาหารและของเสีย รวมถึงส่งเสริมแนวทางเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

j) เสริมสร้างความเชื่อมโยงของนโยบายและการทำงานร่วมกันระหว่างการส่งเสริมอาหารเพื่อสุขภาพไปจนถึงความยั่งยืนของระบบอาหาร และการสนับสนุนแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่น ๆ

k) สร้างความมั่นใจให้เกษตรกร รวมทั้งชาวนา ครอบครัวยุทธศาสตร์ และคนอื่นๆ ที่ทำงานในชนบท โดยเฉพาะผู้ผลิตอาหารรายย่อย ในการเข้าถึง และมีสิทธิในที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างเท่าเทียมกัน ในตามกฎหมายของประเทศ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการทำเกษตรกรรมแบบยั่งยืนทุกรูปแบบ โดยใช้กฎระเบียบที่เหมาะสมในระดับประเทศ สอดคล้องกับ CFS VGGT และกรอบงานสำคัญที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

l) ส่งเสริมการตระหนักถึงสิทธิในการได้รับอาหารที่เพียงพออย่างต่อเนื่องในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ และให้เกิดการดำเนินการส่วนบุคคลและส่วนรวมที่จัดการกับความมั่นคงด้านอาหารทั้ง 4 มิติ (การมีอาหาร การเข้าถึง ความมั่นคง และการใช้ประโยชน์) และโภชนาการในระดับต่างๆ โดยคำนึงถึงหลักการของความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติ การมีส่วนร่วม และหลักนิติธรรม

m) เสริมสร้างนโยบาย โครงการ และการดำเนินการที่ขจัดอุปสรรคเชิงโครงสร้างเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยพิจารณาว่ากฎหมายและนโยบายเพื่อสนับสนุนการเข้าถึงที่เท่าเทียมกันทั้งทรัพยากรธรรมชาติ การเงิน และการบริการสาธารณะ การเคารพและปกป้องความรู้ของสตรี ตลอดจนการจัดการขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบ รวมถึงความรุนแรงตามเพศ และการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และส่งเสริมการเสริมอำนาจของสตรี

n) เพิ่มความสอดคล้องกันของนโยบายและการประสานงานของแนวทางเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ ทั่วทั้งภาคส่วน ที่สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 26 ของ Voluntary Guidelines on Food Systems and Nutrition (VGFSyN)

2. สร้าง ปรับปรุง และใช้กรอบการติดตามและประเมินผลที่ครอบคลุม เพื่อส่งเสริมให้มีการนำแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ มาใช้ในภาคการเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน ซึ่งช่วยเพิ่มความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ

ตระหนักถึงความจำเป็นในการใช้งานและการพัฒนาต่อไปอย่างครอบคลุมและการประเมินที่ใช้กับและ / หรือกำหนดไว้สำหรับการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ ด้วยตัวชี้วัดที่สามารถเฉพาะเจาะจงประเทศ และครอบคลุมทั่วโลก และครอบคลุมทั้งมิติด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจของภาคการเกษตรและระบบอาหาร อยู่บนพื้นฐานของวาระแห่งการพัฒนาปี 2030 ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบวิธีและตัวชี้วัดที่ตกลงกันในระดับสากล ภาครัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องควร:

a) ประยุกต์ใช้ตัวชี้วัดทางวิทยาศาสตร์ที่มีเหตุผลเป็นตัววัด และใช้ตัวชี้วัดทางด้านการเกษตรและระบบอาหารที่อยู่บนพื้นฐานของตัวชี้วัด SDG และเสริมด้วยกรอบการทำงานเสริมภายใต้การพัฒนาตามความเหมาะสม แต่ไม่จำกัดเพียง: เครื่องมือสำหรับประสิทธิภาพทางการเกษตรการประเมินผล (TAPE) เครื่องมือประเมินความยั่งยืนของระบบอาหารและการเกษตร (SAFA) และการประเมินตนเองและการประเมินความยืดหยุ่นของสภาพภูมิอากาศแบบองค์รวมของเกษตรกร (SHARP) เป็นเครื่องมือติดตามความก้าวหน้าไปสู่แนวทางเชิงเกษตรและนวัตกรรมอื่นๆ และที่เกี่ยวข้องการดำเนินการนโยบายและการตัดสินใจลงทุน

ภาครัฐ หน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่น องค์กรระหว่างรัฐบาล (โดยเฉพาะ RBA) และองค์กรวิจัย ได้รับเชิญให้:

b) ทำการประเมินที่พิจารณาถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของระบบอาหารอย่างเพียงพอ รวมทั้งการสูญเสียอาหารและของเสีย และปรับปรุงวิธีการคำนวณที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของระบบอาหาร

c) ประเมินสภาพการจ้างงานและสภาพแรงงานในระบบเกษตรและอาหารแบบองค์รวม จำแนกตามเพศและอายุ เพื่อสนับสนุน i) นโยบายและกฎระเบียบด้านแรงงานที่เหมาะสม สำหรับการเกษตรและระบบอาหารอย่างยั่งยืน ii) ปรับปรุงการดำรงชีวิต สุขภาพ และการคุ้มครองทางสังคมและกฎหมายของเกษตรกรและผู้ปฏิบัติงานด้านระบบอาหารอื่นๆ โดยเฉพาะแรงงานข้ามชาติและผู้คนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง

d) ส่งเสริมให้มีการรวบรวมข้อมูล (แยกตามปัจจัยต่างๆ เช่น เพศ และขนาดฟาร์ม) และการวิเคราะห์ในระดับชาติ เอกสารประกอบบทเรียน และการแบ่งปันข้อมูลในทุกระดับ เพื่อสนับสนุนการประเมินประสิทธิภาพของแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ

3. ส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านไปสู่การเกษตรและระบบอาหารแบบยั่งยืนที่ยืดหยุ่นและหลากหลาย ผ่านวิธีการทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ

ภาครัฐ หน่วยงานระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับท้องถิ่น พร้อมด้วยองค์กรระหว่างรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง องค์กรวิจัย หน่วยงานส่งเสริม ภาคประชาสังคม (รวมถึงผู้ผลิตและองค์กรผู้บริโภค) และภาคเอกชน (รวมถึงองค์กรขนาดเล็กขนาด เล็กและขนาดกลาง) ได้รับเชิญให้:

ตระหนักว่าความยืดหยุ่น ความหลากหลาย และการบูรณาการ เป็นรากฐานสำคัญของการเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน

a) สร้างความตระหนักเกี่ยวกับความสำคัญของระบบการผลิตที่หลากหลาย ซึ่งบูรณาการด้านปศุสัตว์ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การปลูกพืช และวนเกษตร ตามความเหมาะสม เพื่อเพิ่มความสามารถในการดำรงชีวิตที่ยืดหยุ่นและส่งเสริมการผลิตที่ยั่งยืนสำหรับอาหารเพื่อสุขภาพ

b) เสริมสร้างนโยบายสาธารณะ การลงทุนอย่างมีความรับผิดชอบ และการวิจัยเพื่อสนับสนุนแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ

c) จัดหานโยบายสาธารณะและการลงทุนของเอกชน ให้กับผู้ผลิตและโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ผลิตรายย่อยและสตรี เพื่อกระจายความเสี่ยงและบูรณาการการผลิตของพวกเขา รวมถึงการให้การสนับสนุนในช่วงกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบอาหารที่ยั่งยืนมากขึ้น ในลักษณะที่สอดคล้องกันตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับบริบทระดับชาติและขีดความสามารถของประเทศ

d) เสริมสร้างเครื่องมือทางนโยบายและการเชื่อมโยงกัน เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพสำหรับอาหารและการเกษตรกรรม การใช้และแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม และสนับสนุนการมีส่วนร่วมที่สำคัญทั้งในอดีตปัจจุบันและอนาคตของผู้ผลิตและนักวิจัยเพื่อพัฒนา อนุรักษ์ และปรับปรุงความหลากหลายทางชีวภาพ โดยคำนึงถึงสนธิสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับทรัพยากรพันธุกรรมพืชสำหรับอาหารและการเกษตรตามความเหมาะสม และอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอาหาร FAO ว่าด้วยทรัพยากรพันธุกรรมเพื่ออาหารและการเกษตร (สำหรับรัฐที่ให้สัตยาบันสนธิสัญญาเหล่านั้น)

e) ส่งเสริมแนวทางสุขภาพหนึ่งเดียวแบบบูรณาการรวมถึงแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ ที่ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสุขภาพของมนุษย์ สุขภาพสัตว์ และสุขภาพของพืช รวมทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาการดื้อยาต้านจุลชีพ เสริมสร้างความปลอดภัยของอาหาร เพิ่มความยืดหยุ่น ควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดโรคที่มาจากสัตว์

และนวัตกรรมอื่นๆ เพื่อปรับปรุงความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ

g) ส่งเสริมมาตรการในการปรับปรุงสวัสดิภาพสัตว์ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน OIE รวมถึงผ่านการดำเนินการตามแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ

ตระหนักถึงความสำคัญของการเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดการที่เหมาะสม และการลดความเสี่ยงและการพึ่งพาสารเคมีกำจัดศัตรูพืชและสารเคมีเกษตรอื่นๆ ตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันและการปรับปรุงสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ พืชและสิ่งแวดล้อม:

h) สร้างความตระหนักรู้ของผู้กำหนดนโยบาย โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์และหลักฐานเกี่ยวกับความเสี่ยงของสารกำจัดศัตรูพืชและสารเคมีเกษตรอื่นๆ ต่อสุขภาพของมนุษย์ สัตว์และพืช และสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ เป็นทางเลือกแทนการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช และการบูรณาการความหลากหลายทางชีวภาพสำหรับอาหารและการเกษตรมากขึ้น ส่งเสริมการกำจัดสารกำจัดศัตรูพืชที่เป็นอันตรายสูงสาร ตามคำแนะนำของหลักปฏิบัติสากลด้านการจัดการสารกำจัดศัตรูพืช และขึ้นอยู่กับบริบทเฉพาะและขีดความสามารถของประเทศ

i) ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของทุกคนและตระหนักถึงความสำคัญของคุณค่าและผลประโยชน์ของชาวนา ชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น เกษตรกรระดับครัวเรือน และคนอื่นๆ ที่ทำงานในพื้นที่ชนบท และความสำคัญของการเสริมสร้างความสามารถของพวกเขาในการหลีกเลี่ยงการสัมผัสและพิษจากสารเคมีเกษตรที่เป็นอันตราย

j) นำหลักจรรยาบรรณสากลด้านการใช้และการจัดการปุ๋ยอย่างยั่งยืน แนวทางสมัครใจเพื่อการจัดการดินอย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและบริบทของแต่ละประเทศ ตระหนักถึงคุณค่าและสนับสนุนแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ ที่ส่งเสริมการรีไซเคิล การเพิ่มประสิทธิภาพ หรือการลดการพึ่งพาปัจจัยการผลิตภายนอกตามความเหมาะสม และอำนวยความสะดวกการฟื้นฟูสุขภาพดิน

k) ตระหนักถึงคุณค่าของแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ ในการจัดการกับความท้าทายการที่เพิ่มขึ้น ที่เกิดจากการดื้อยาของเชื้อโรค (AMR) และการสนับสนุนการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการระดับชาติที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการระดับโลกขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการดื้อยาต้านจุลชีพ โดยรับทราบข้อเสนอแนะของกลุ่มประสานงานระหว่างหน่วยงานสหประชาชาติเรื่อง AMR ตามความเหมาะสม

ตระหนักดีว่าการวางแผนอาณาเขตเป็นองค์ประกอบสำคัญของการส่งเสริมความหลากหลายและการให้บริการระบบนิเวศในระยะยาว:

m) การปกครองดินแดนและภูมิทัศน์ในระดับที่เหมาะสมและครอบคลุม โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษกับผู้ที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงการปรับปรุงการให้บริการระบบนิเวศและการบริหารจัดการ การปกป้องแหล่งที่อยู่อาศัยที่อุดมด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และการตอบสนองต่อผลกระทบในท้องถิ่นของเหตุฉุกเฉินทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการสนับสนุนนวัตกรรมทางสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งกับภาคเอกชน

n) เสริมสร้างนวัตกรรมและการลงทุนอย่างรับผิดชอบในวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ที่สนับสนุนการเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน และรักษาคุณค่าของท้องถิ่น

o) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้คนหนุ่มสาวสามารถอยู่หรือย้ายไปอยู่ในพื้นที่ชนบท โดย: i) ปกป้องสิทธิและการดำรงชีวิตของพวกเขา ii) สร้างโอกาสในการทำงานที่เหมาะสม รวมถึงการใช้แนวทางเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่น ๆ และ iii) จัดการกับความท้าทายเฉพาะสำหรับคนหนุ่มสาว เช่น การเข้าถึงที่ดินตามกฎหมายของประเทศ การใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยี สินเชื่อและข้อมูล โอกาสทางการศึกษา และการเป็นผู้ประกอบการ และโดยการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานในชนบทและการบริการในชนบท เพื่อลดช่องว่างระหว่างพื้นที่ชนบทและในเมือง

ตระหนักถึงหน้าที่ที่หลากหลายของตลาดในการบรรลุความยั่งยืน ความยืดหยุ่น ความหลากหลาย และบูรณาการ การเกษตรและระบบอาหาร รวมถึงความปลอดภัยของอาหาร และการยอมรับข้อเสนอแนะนโยบายของ CFS เกี่ยวกับการเชื่อมโยงเกษตรกรรายย่อยกับตลาด:

p) ร่วมมือกับผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งภาคเอกชน ส่งเสริมตลาดในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและตลาดโลก เพื่อส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ เสริมสร้างห่วงโซ่อุปทานโดยเฉพาะในท้องถิ่น และแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อความยั่งยืนด้านการเกษตรและระบบอาหาร โดยที่ไม่ส่งผลกระทบในทางลบต่อการดำรงชีวิต เพิ่มความยืดหยุ่นของระบบอาหารในการเผชิญกับวิกฤต โดยการส่งเสริมการจัดการตลาดที่หลากหลายให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้นในการเผชิญกับการหยุดชะงัก ส่งเสริมการค้าที่เปิดกว้าง โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ คาดการณ์ได้ กติกาทางการค้า รวมถึงด้านการเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน และปกป้องเกษตรกรและผู้บริโภคจากความผันผวนของราคาอาหาร โดยตระหนักถึงความท้าทายที่ผู้ผลิตรายย่อยต้องเผชิญในการจัดการกับความท้าทายที่มีอยู่ในห่วงโซ่อุปทานอาหารทุกระดับ

q) สร้างความเข้มแข็งให้กับตลาดในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับภูมิภาค (ผ่านมาตรการที่เหมาะสม เช่น ศูนย์กลางการแปรรูป โครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง และการปรับกฎระเบียบด้านความปลอดภัยของอาหารให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล (IPPC, Codex และ OIE) เพื่อเชื่อมโยงชุมชนเมืองและเขตชนบท ผ่านการผลิตอาหารอย่างยั่งยืนระบบ สนับสนุนการดำรงชีวิตในชนบท รวมถึงสัดส่วนของมูลค่าการผลิตในท้องถิ่นที่สูงขึ้น

r) สนับสนุนตลาดและนวัตกรรมทางสังคมที่เสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างชุมชนเมืองและผู้ผลิตอาหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ผลิตรายย่อยและเกษตรกรในครอบครัวที่ผลิตอาหารที่ดีต่อสุขภาพ ปลอดภัย และมีคุณค่าทางโภชนาการแก่ผู้บริโภคทุกคน ในขณะที่เดียวกันก็ให้ค่าจ้างและการดำรงชีวิตที่เหมาะสมกับผู้ผลิต ซึ่งอาจรวมถึงการเกษตรที่สนับสนุนโดยชุมชน (CSA) ระบบการรับประกันแบบมีส่วนร่วม (ตามนโยบายสาธารณะและมาตรฐานความปลอดภัย) และระบบการสร้าง ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

s) สนับสนุนการจัดซื้ออาหารสาธารณะที่เป็นนวัตกรรมใหม่จากผู้ผลิตรายย่อยและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในท้องถิ่นและองค์กรขนาดเล็ก ที่เกี่ยวกับโครงการอาหารในโรงเรียน โครงการช่วยเหลือทางสังคมอื่นๆ ความช่วยเหลือด้านอาหาร และกลไกการเตรียมความพร้อมของประชาชน โดยจัดลำดับความสำคัญของผู้มีรายได้น้อยและคนที่ไม่มีความมั่นคงด้านอาหาร ควรให้ความสำคัญกับอาหารที่ผลิตอย่างยั่งยืน

ตระหนักถึงความสำคัญของการขยายวงกว้างของระบบดิจิทัล และต้อนรับความก้าวหน้าสู่เวทีระหว่างประเทศของ FAO สำหรับอาหารและการเกษตรดิจิทัล:

t) ตระหนักถึงศักยภาพของระบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบสำหรับการเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน ผ่านการเสริมสร้างขีดความสามารถและความร่วมมือ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกันและโดยสมัครใจ โดยอย่างยิ่งสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่มีรายได้ต่ำ รวมถึงการป้องกันความเป็นส่วนตัวของข้อมูล และการจัดการความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น ดำเนินการวิเคราะห์และใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ในการประเมินประโยชน์และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนำไปสู่แนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ และส่งเสริมแนวทางสหวิทยาการแบบมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยตระหนักถึงความเกี่ยวข้องของ FAO International Platform for Digital Food

u) ส่งเสริมแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ ผ่านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอื่นๆ ตามความเหมาะสม เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการมีส่วนร่วมของเยาวชน สตรี ชนพื้นเมือง และชุมชนท้องถิ่นในด้านการเกษตรและระบบอาหาร

v) เสริมสร้างแพลตฟอร์มนวัตกรรมและส่งเสริมหุ่นยนต์ดิจิทัลและแอปพลิเคชัน ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน เพื่ออำนวยความสะดวกในการสร้างเครือข่ายที่กว้างขึ้น โดยคำนึงถึงความรู้แบบดั้งเดิมและความรู้ของบรรพบุรุษ สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะบริบทของผู้ผลิตรายย่อยและเกษตรกรในครัวเรือน

w) ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างและเสริมสร้างการเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค โดยเสนอโอกาสในการกระจายความหลากหลายทางเศรษฐกิจ รวมถึงข้อริเริ่มทางการเงินที่ยั่งยืน โอกาสทางการตลาด และความคิดริเริ่มทางเศรษฐกิจที่เป็นปึกแผ่น

x) ส่งเสริมนโยบายเฉพาะบริบทเพื่อเชื่อมต่อช่องว่างทางดิจิทัลระหว่างและภายในประเทศ ตลอดจนระหว่างพื้นที่ชนบทและเขตเมือง โดยการลดอุปสรรคทางเทคนิค กฎหมาย เศรษฐกิจ และการศึกษามีอยู่ในปัจจุบัน และส่งเสริมแผนความร่วมมือเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัล โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และโซลูชันทางเทคโนโลยี เพื่อดึงดูดความสนใจของคนในชนบท โดยเฉพาะสำหรับเยาวชน และผู้หญิง

4. สนับสนุนการวิจัย นวัตกรรม การฝึกอบรม การศึกษา และส่งเสริมการสร้างความรู้ร่วมกัน แบ่งปันความรู้และเรียนรู้ร่วมกัน เกี่ยวกับแนวทางเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ

ภาครัฐ (รวมถึงหน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่น) และองค์กรระหว่างรัฐบาล องค์กรวิจัย สถาบันการศึกษา องค์กรการศึกษา องค์กรส่งเสริมและฝึกอบรม ภาคเอกชน องค์กรของผู้ผลิต และภาคประชาสังคม ได้รับการสนับสนุนให้:

ตระหนักถึงบทบาทสำคัญของกระบวนการมีส่วนร่วมและความรู้หลายสาขาวิชา ในการวิจัยนวัตกรรม การเผยแพร่ และการศึกษา เช่น สหวิทยาการ ซึ่งรวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสามมิติของการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 3 มิติ เพื่อปรับปรุงการเกษตร และระบบอาหารแบบยั่งยืน:

a) เสริมสร้างความรู้ทางการเกษตร ระบบข้อมูลและนวัตกรรม โดยการทำให้เกิดการวิจัย/การขยายผล/การเผยแพร่และการศึกษา/การเสริมสร้างขีดความสามารถในการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วม จากล่างขึ้นบน และมุ่งเน้นปัญหา เพื่อค้นหาวิธีแก้ปัญหาแบบองค์รวม สำหรับความท้าทายของระบบอาหารอยู่บนพื้นฐานเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ โดยไม่กีดกันการวิจัยและการยอมรับเทคโนโลยีและแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่มาใช้ ซึ่งส่งต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในเชิงบวก

b) พัฒนาและสนับสนุนการวิจัยแบบสหวิทยาการ ที่มุ่งเน้นปัญหาและส่งเสริมการให้คุณค่ากับความรู้ของท้องถิ่นและของชนพื้นเมือง ในกระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมในบริบทต่างๆ จากประสบการณ์ของผู้ผลิตและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ในด้านการเกษตรและระบบอาหาร

c) สนับสนุนสถาบันที่ให้ความรู้ ข้อมูลและนวัตกรรมด้านการเกษตร เพื่อ: i) เสริมสร้างศักยภาพการใช้งานวิทยาศาสตร์แบบสหวิทยาการ โดยให้คุณค่ากับความรู้และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดโดยเฉพาะชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น และการแบ่งปันความรู้ในหมู่พวกเขา รวมถึงการกำหนดลำดับความสำคัญของการวิจัย ii) ป้องกันสำหรับการระบุตัวตนและการจัดการความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นและการต่อต้านความไม่สมดุลของอำนาจ iii) รู้จักนักวิจัยที่มีส่วนร่วมในการวิจัยแบบสหวิทยาการ iv) ส่งเสริมการสร้างความรู้ร่วมกันอย่างเป็นระบบและแบบองค์รวม ในการพัฒนาและเสริมสร้างความยั่งยืนของระบบอาหาร v) แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในเชิงลึก ระหว่างผู้ผลิตและผู้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ของระบบอาหาร ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ

d) ส่งเสริมให้มีการลงทุนอย่างมีความรับผิดชอบในการวิจัยและนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วม สำหรับแนวทางเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ โดยเฉพาะที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้คนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ด้วยการให้พวกเขามีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน อาจรวมถึงการให้ความสำคัญกับท้องถิ่นซึ่งเป็นความท้าทายระดับโลก เช่น ความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจและสังคม การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และการให้บริการระบบนิเวศ ผลผลิตทางการเกษตร ผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นสำหรับแรงงาน การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โรคติดเชื่อและไม่ติดเชื่อ การกระจุกตัวของตลาดในห่วงโซ่อุปทาน การลดการสูญเสียอาหารและของเสีย และการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ

e) ส่งเสริมการให้คำปรึกษาและบริการส่งเสริมการเกษตร และเสริมสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อปรับปรุงการดำเนินการตามแนวทางเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ ซึ่งอาจรวมถึงระบบนิเวศและทางเลือกอื่นๆ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแทนการใช้สารเคมีเกษตร ซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีการบรรลุความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ ในขณะที่ปกป้องสิ่งแวดล้อมด้วย ทั้งนี้ ควรครอบคลุมทุกภาคส่วนของการเกษตร โดยใช้วิธีการแบบองค์รวมและโดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น โรงเรียนชาวนา (FFS) และเครือข่ายผู้ผลิตถึงผู้ผลิต ส่งเสริมสตรีให้เป็นตัวแทนส่งเสริมและให้บริการคำปรึกษา

f) ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของทุกคน และตระหนักถึงความสำคัญของค่านิยมและผลประโยชน์ของชาวนา ชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น เกษตรกรในครอบครัว และบุคคลอื่นๆ ที่ทำงานในพื้นที่ชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรักษา แสดงออก ควบคุม ปกป้อง และพัฒนาความรู้ รวมทั้งความรู้ดั้งเดิม โดยคำนึงถึงความจำเพาะ เช่น ผ่านระบบความรู้ที่ฝังอยู่ในระบบมรดกทางการเกษตร ในขณะที่ตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของสตรีในชนบทและสตรีพื้นเมือง ในบริบทของความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ

g) สนับสนุนแพลตฟอร์มนวัตกรรมสำหรับการวิจัยแบบสหวิทยาการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ปฏิบัติงาน (เช่น องค์กรผู้ผลิต) และนักวิจัย สิ่งเหล่านี้อาจรวมถึงเครือข่ายผู้ผลิตสู่ผู้ผลิต ชุมชนแห่งการปฏิบัติ “ห้องปฏิบัติการสหวิทยาการ” และศูนย์กลางความเป็นเลิศแบบกระจายอำนาจ

h) สนับสนุนการแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ในแนวกว้างที่สร้างขึ้นจากองค์กรและเครือข่ายของผู้ผลิตที่มีอยู่ รวมถึงกระบวนการที่ออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับสตรี เยาวชน ชนพื้นเมือง และชุมชนท้องถิ่น

i) ส่งเสริมให้นำผลสำเร็จของการเกษตรและระบบอาหารอย่างยั่งยืนที่เป็นที่ประจักษ์ ผนวกในหลักสูตรของสถาบันการศึกษาทุกระดับ และบูรณาการการเรียนรู้เชิงประสบการณ์จริง

j) ส่งเสริมการศึกษาด้านโภชนาการ รวมถึงการใช้แนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมต่างๆ เพื่อสนับสนุนการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ ตามคำแนะนำข้อ 3.5.1.h ของ VGFSyn เกี่ยวกับระบบอาหารและโภชนาการ

k) สนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถสำหรับผู้ผลิตโดยเฉพาะผู้ผลิตรายย่อยตลอดจนนโยบายผู้ผลิตและนักแสดงที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ทั้งหมดเกี่ยวกับแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ เพื่อสนับสนุนกระบวนการนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของพวกเขา และเชื่อมโยงสิ่งเหล่านี้กับโครงการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสม

l) ส่งเสริมการแบ่งปันประสบการณ์และการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างประเทศและภูมิภาค ในการก้าวไปสู่การเกษตรและอาหารที่ยั่งยืน ผ่านแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่น ๆ

ตระหนักถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการลงทุนในการวิจัย การเผยแพร่/การขยายผลและการศึกษา/การขีดความสามารถในการจัดลำดับความสำคัญและแนวทางที่กล่าวถึงข้างต้น สำหรับแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่น ๆ

m) สนับสนุนให้เพิ่มการจัดสรรทรัพยากรในการวิจัยสาธารณะและการลงทุนอย่างรับผิดชอบในการวิจัยของภาคเอกชน ด้วยการปกป้องที่เหมาะสม สำหรับการระบุและการจัดการความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น นวัตกรรมและกิจกรรมการพัฒนาในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ ส่งเสริมการลงทุนที่สมดุลตามหลักฐานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสนับสนุนการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่น ๆ ที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้คนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ให้สอดคล้องกับบริบทและข้อบังคับของประเทศ

n) เสริมสร้างการวิจัยสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการของเกษตรกรและคนอื่นๆ ที่ทำงานและใช้ชีวิตในพื้นที่ชนบท โดยเฉพาะผู้หญิง เยาวชน ผู้สูงอายุ ชนพื้นเมือง และชุมชนท้องถิ่น

5. เสริมสร้างสถาบันเพื่อการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยและเพิ่มขีดความสามารถให้ผู้ที่เสี่ยงต่อความไม่มั่นคงทางอาหารและภาวะทุพโภชนาการมากที่สุด และผู้คนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง และจัดการกับความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจในภาคการเกษตรและระบบอาหาร

รัฐบาล หน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่น องค์กรระหว่างรัฐบาล ชนพื้นเมือง องค์กรสตรี ผู้นำชุมชน ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา สมาคมผู้ผลิตและผู้บริโภค และภาคประชาสังคม ได้รับเชิญให้เข้าร่วม:

เมื่อพิจารณาว่าแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศและนวัตกรรมอื่นๆ ส่งเสริมให้เกิดการเกษตรและระบบอาหารที่ยั่งยืน ซึ่งช่วยเพิ่มความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ เมื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง:

a) สนับสนุนกลไกการตัดสินใจที่ครอบคลุม โปร่งใส มีส่วนร่วมและเป็นประชาธิปไตยในทุกระดับของการเกษตรและระบบอาหาร (เช่น คณะกรรมการความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการระหว่างกระทรวงในระดับชาติ และและสถานนโยบายด้านอาหารของเทศบาล)

b) สร้างและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ผลิต ผู้บริโภค แรงงาน และสมาคมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรและความร่วมมือในองค์ประกอบต่างๆ ของระบบอาหาร เสริมสร้างขีดความสามารถ สร้างและแลกเปลี่ยนความรู้ ส่งเสริมกระบวนการตัดสินใจที่ครอบคลุม และเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างชุมชนเมืองและผู้ผลิตอาหาร

c) อำนวยความสะดวกในการใช้โซเซียลมีเดียและเครือข่ายดิจิทัลเพื่อส่งเสริมความเป็นผู้นำของผู้ผลิตและการมีส่วนร่วมในกระบวนการที่เกี่ยวข้อง และเพื่อเพิ่มความพร้อมใช้งานและการเข้าถึงเครือข่ายที่มีราคาไม่แพงและเชื่อถือได้

d) สนับสนุนกระบวนการที่อำนวยความสะดวกและจัดลำดับความสำคัญของการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของผู้คนที่เสี่ยงต่อความไม่มั่นคงด้านอาหารและภาวะทุพโภชนาการมากที่สุดในทุกรูปแบบ และผู้คนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง รวมทั้งสตรี เยาวชน ชนพื้นเมือง และชุมชนท้องถิ่น ในการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อพวกเขา ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับโลก ผ่านการตระหนักถึงสิทธิในการได้รับอาหารที่เพียงพอในบริบทความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ

ตระหนักถึงความจำเป็นในการสนับสนุน ส่งเสริม และมุ่งมั่น เพื่อความเท่าเทียมทางเพศในกรอบของแนวทางการเกษตรเชิงนิเวศน์และนวัตกรรมอื่นๆ ผ่านแนวทางการเปลี่ยนแปลงที่สามารถแก้ปัญหาสาเหตุเชิงโครงสร้างของความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนในแง่ของอำนาจและทางเลือกที่ผู้หญิงมีต่อชีวิตของตนเองแทนที่เพิ่มโอกาสเพียงชั่วคราว:

e) ส่งเสริมการเสริมสร้างพลังอำนาจของผู้หญิง โดยเฉพาะผู้ผลิตอาหารรายย่อยและเกษตรกรในครัวเรือน และองค์กรของพวกเขา โดยสนับสนุนการดำเนินการร่วมกัน การเจรจาต่อรอง และทักษะในการเป็นผู้นำ เพื่อเพิ่มการเข้าถึงและความเสมอภาคในการควบคุมที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติตามกฎหมายของประเทศ เพิ่มการเข้าถึงการศึกษา ขยายการให้บริการทางการเงินที่เหมาะสม วิธีการและเทคโนโลยีที่เพียงพอสำหรับสตรี เยาวชน และผู้สูงอายุ และการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้อง